

Страни в главното производство

Жалбоподатели: М. Е. и др.

Отговорник: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Преюдициални въпроси

1. Длъжна ли е предаващата държава членка по Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета⁽¹⁾ да прецени дали приемащата държава членка спазва член 18 от Хартата на основните права и свободи на ЕС, Директиви на Съвета 2003/9/ЕО⁽²⁾, 2004/83/ЕО⁽³⁾ и 2005/85/ЕО⁽⁴⁾, и Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета?
2. Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен и ако се установи, че приемащата държава членка не е спазила една или повече от тези разпоредби, длъжна ли е предаващата държава членка да поеме отговорността да разгледа молбата съгласно член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета?

(1) Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна ОВ L 50, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56

(2) Директива на Съвета 2003/9/ЕО от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище ОВ L 31, стр. 18, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 48

(3) Директива на Съвета 2004/83/ЕО от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ОВ L 304, стр. 2, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52

(4) Директива на Съвета 2005/85/ЕО от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки ОВ L 326, стр. 13, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 14 октомври 2010 г. — X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-498/10)

(2011/C 13/33)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X NV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че е налице ограничение на свободното предоставяне на услуги,

ако получателят на услуга, предоставена от установено в друга държава членка лице, е задължен от законодателството на държавата членка, в която той е установен и в която се предоставя тази услуга, да удържи данък при източника върху дължимото възнаграждение за предоставената услуга, при положение, че липсва подобно задължение за удържане на данък при източника по отношение на доставчици на услугата, установени в същата държава членка, като получателя на услугата?

- 2а. Ако с отговора на предходния въпрос се установи, че разпоредба, задължаваща получателя на конкретната услуга да удържи данък при източника, води до ограничение на свободното предоставяне на услуги, може ли това ограничение да бъде оправдано с необходимостта да се гарантира начисляването и събирането на данъците, дължими от чуждестранни дружества, които само краткосрочно пребивават на територията на Нидерландия и които трудно могат да бъдат контролирани, което от своя страна води до проблеми при упражняване на прехвърлените на Нидерландия правомощия за данъчно облагане?

- 2б. В този случай релевантно ли е обстоятелството, че на по-късен етап приложимата разпоредба е изменена по отношение на ситуации като разглежданата, в смисъл, че едностранно се отменя този механизъм за начисляване на съответния данък, тъй като прилагането му се е оказало трудно и неефективно?

3. Тази разпоредба надхвърля ли необходимото предвид възможностите за взаимопомощ при събирането на данъци, които са налични по-специално съгласно Директива 76/308/ЕИО⁽¹⁾?

4. За отговора на предходните въпроси релевантно ли е обстоятелството, дали данъкът върху полученото възнаграждение, дължим в държавата членка, в която е установен получателят на услугите, може да се прихване с дължимия данък върху полученото възнаграждение в другата държава членка?

(1) Директива на Съвета от 15 март 1976 година относно взаимопомощта при изплащането на вземания, произтичащи от операции, представляващи част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и от селскостопански такси и мита (ОВ L 73, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 1, стр. 35).

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Белгия) на 19 октомври 2010 г. — Vlaamse Oliemaatschappij/F.O.D. Financiën

(Дело C-499/10)

(2011/C 13/34)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vlaamse Oliemaatschappij

Отговорник: F.O.D. Financiën

Преюдициален въпрос

Могат ли в съответствие с предишния текст на член 21, параграф 3 от Шестата директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾, понастоящем възпроизведен в член 205 от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка с член 202 и член 157, параграф 1, буква б) от тази директива, държавите членки да предвидят [в националното си право — член 51а, параграф 3 от WBTW (Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, белгийски Кодекс за ДДС)], че държателят на склад, различен от митнически склад, е при всички обстоятелства солидарно отговорен със собственика на складираните стоки за дължимия от последния ДДС във връзка с извършена възмездна доставка, при положение че складодържателят е бил добросъвестен и не е налице нито умисъл, нито допусната небрежност в действията му?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 21 октомври 2010 г. — Partrederiet Sea Fighter/Skatteministeriet

(Дело C-505/10)

(2011/C 13/35)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Partrederiet Sea Fighter

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициален въпрос

1. Трябва ли член 8, параграф 1, буква в) от Директива 92/81/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране структурата на акцизите върху минералните масла да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по настоящото дело се освобождава от данък доставката на минералните масла, използвани от екскаватор, който е прикрепен към кораб, но поради това че има свой отделен двигател и резервоар за гориво, работи самостоятелно от двигателя, задвижващ кораба?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Firenze (Италия) на 25 октомври 2010 г. — Denise Bernardi, представлявана от своя законен представител Katia Mecacci/Fabio Bernardi

(Дело C-507/10)

(2011/C 13/36)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Firenze

Страни в главното производство

Ищец: Denise Bernardi, представлявана от своя законен представител Katia Mecacci

Ответник: Fabio Bernardi

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 2, 3 и 8 от Рамково решение 2001/220/ПВР ⁽¹⁾ от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази по член 392, алинея 1 bis от италианския наказателно-процесуален кодекс в частта, в която не предвижда задължение за прокурора да поиска разпит и преглед на жертвата и пострадалото малолетно или непълнолетно лице посредством предварителния прямо съдебното заседание специален способ за събиране на доказателства, както и тази по член 394 от наказателно-процесуалния кодекс, който не предвижда възможност за самата жертва и пострадало малолетно или непълнолетно лице да обжалва пред съд отрицателното решение на прокурора по искането си да бъде изслушана посредством подходящата форма на специалния способ за събиране на доказателства?

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104.

Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšším soudem České republiky (Чешка република) на 2 ноември 2010 г. — Wolf Naturprodukte GmbH/Sewar spol. s.r.o.

(Дело C-514/10)

(2011/C 13/37)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wolf Naturprodukte GmbH

Ответник: Sewar spol. s.r.o.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 66, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент Брюксел I“) да се тълкува в смисъл, че за да се прилага този регламент, е необходимо към момента на постановяване на съдебното решение регламентът да е влязъл в сила както в държавата, чийто съд е постановил съдебното решение, така и в държавата, в която една от страните иска признаването и изпълнението на това съдебно решение?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.